

Sarah şi Klara sunt două supravieţuitoare ale Holocaustului. Sarah nu s-a născut în România. Klara, da…Despre Sarah nu ştiu dacă acum mai trăieşte. Klara, trăieşte şi acum şi ne înclinăm cu toţii în faţa venerabilei doamne, trecută de 101 ani. Ieri am fost la gară la comemorarea deportării evreilor sigheteni din mai 1944. Au fost urcaţi în vagoane de marfă şi…Restul se ştie. Se ştie din filme, din povestirile supravieţuitorilor, din cărţi. Din cărţi cum este „Se numea Sarah". Mă gândeam aseară că avem şi noi o supravieţuitoare din acei ani, pe Klari néni, pe care o cunosc de mulţi ani. Doamna Klara n-a putut veni la gară. A venit familia. Acum e din ce în ce mai puţin probabil să găsim supravieţuitori ai acelor oribili ani. Vin la comemorare urmaşii celor de-atunci.
Doamna Klara a trecut cu bine cumpăna războiului. Familia ei de-atunci, nu…Cu toate acestea, în interviurile pe care le-a dat, dumneaei spune că nu-i urăşte pe cei care…

Câţi dintre noi am putea ierta ACUM cele întâmplate ATUNCI, dacă am fi trăit din plin anii războiului pe care-l vrem cu toţii ultimul?

Sarah şi Klara, două dovezi că din cumpliţii ani există învingători care ne bucură existenţa şi azi.

Aţi văzut câteodată un firişor de iarbă care apare, cu toată fragilitatea sa evidentă, din asfalt? Un fir de iarbă care se încăpăţânează să trăiască. Aşa mi-i imaginez pe doamna Klara, pe Sarah şi pe toţi supravieţuitorii.

Pentru toţi, o urare de pace, sănătate, prosperitate, linişte şi armonie, sau, punând toate acestea într-un singur cuvânt, SHALOM!

AUTOR: HORIA PICU
www.sighet-online.ro